

Les galetes de l'apocalipsi

Dv, 6/03/2020 per Laura Mor

[Solvitur ambulando](#)

Fa una estona el petit de casa ha entrat corrents a la cuina. Ell i son germà senten atracció per un armari en concret. L'ha obert, ha regirat quatre pots i ha cridat: "No hi ha galetes! És l'apocalipsi!" Reconec que la situació m'ha divertit. La conversa diària no genera gaires referències bíbliques. Per això he viscut com una petita victòria que el marrec de vuit anys incorpori una nova entrada al seu diccionari particular. Sobretot si es tracta de lèxic religiós, ara que [tornem a parlar d'analfabetisme](#) en aquest camp.

Tot plegat mereixia congelar la imatge i analitzar-la. He volgut treure més informació al nostre pseudoprofeta. Encuriosida per la font, li he preguntat si sabia de què parlava. Com us podeu imaginar, en la resposta no hi havia cap rastre de l'evangeli. Ni àngels, ni trompetes, ni alliberament dels injustos, ni cel nou ni terra nova. Cap promesa positiva ni esperançada per a tanta dissort.

Que d'on ho havia tret? "Mare, l'apocalipsi és de Pesquis i Baliga". És clar! El còmic de la [contraportada de Cavall Fort](#). En menys d'un minut, m'ha instruït sobre com van entomar l'anunci de la fi dels temps els seus protagonistes. No hi ha hagut marge de rèplica. L'explicació ha sigut tan breu com convincent. I ha marxat com havia arribat: amb les mans buides i sense galetes. Però content de compartir amb generositat allò que sabia.

I jo, que hauria afegit un matís al respecte, he fet una lectura positiva de l'anècdota. Primer perquè la criatura ha sabut entomar amb alegria la frustració d'una lleixa buida. No és que passi gana, però no sempre hi ha de tot al rebost. A casa defensem la pedagogia de l'adversitat.

Segon perquè la seva revista de referència manté el llistó lingüístic ben alt. Des d'aquí el meu particular homenatge a l'autor de la tira còmica, en **Jordi Viladoms**. L'avalen 14 anys de creativitat a la contra de la publicació. Ha aconseguit col·locar

aquest parell de veïns, el **Pesquis** i la **Baliga**, en la intimitat de moltes famílies. L'experiència demostra que qualsevol racó de casa i qualsevol moment del dia són bons per llegir *Cavall Fort*.

Queda pendent posar en joc el meu torn de rèplica. Si l'ocasió no apareix, delegaré en algú més competent, amb mètode i recursos, que l'ajudi a interpretar la cultura i li parli de les nostres arrels. Per això cal memòria i transmissió. Espais i recursos. He pensat en la [classe de religió](#). Sobre aquest tema en **Pere Micaló** diu que "un dels problemes de l'Església és que tenim visió d'eternitat i no tenim visió de futur". Per això demana consens educatiu, però també cintura, estratègia i anticipació.

Arribarà un dia que els petits es faran grans. I hauran de posar nom a situacions més complexes. Necessitaran paraules per expressar el consol, el dubte o el perdó. Si no treballem amb previsió, no serà el pot de galetes, el que estarà buit. Sense cultura religiosa, seguiran pensant que el relat de l'apocalipsi és d'en Viladoms. En aquest cas, trobaran la citació a CF,1376 i també a PB,278.